

Koalicija okolišnih organizacija iz Hrvatske – S.O.S. za Jadran i talijanska organizacija Legambiente proteklog su vikenda iz Rovinja uputile još jedan apel za zaštitu morskog dobra, odnosno protiv bušenja nafte i plina u Jadranu. Akcija je održana simultano u svim zemljama s izlazom na Jadransko more, s obje strane obale.

Jadran je zbog zatvorenosti i vrlo slabe izmjene voda vrlo osjetljivo more, a njegov je fragilni ekosustav već sada pod velikim pritiskom ističe Zelena akcija. “Broj aktivnih dozvola za eksploataciju nafte i plina dosegao je u Italiji brojku 78, u postupku izdavanja je 29 dozvola, dok je zahtjeva za izdavanje novih dozvola 24. Osim toga, u lipnju je talijanska Vlada dala zeleno svjetlo dvjema kompanijama za seizmičko istraživanje podmorja Jadranskog mora na površini većoj od 45.000 km². Procijenjena količina ugljikovodika u talijanskom podmorju iznosi 10 milijuna tona, što bi zadovoljilo talijanske potrebe za energijom samo 8 tjedana”, upozorava Toni Vidan na stranicama Zelene akcije.

Istražna polja se na hrvatskoj strani protežu na čak 94% Jadrana tj. na 38.822 km² i do sada je izdano 10 dozvola za istraživanje i eksploataciju. U Italiji Hrvatskoj je tako pokriveno područje od 55.595 km² mora.

Talijanski aktivisti naglasili su da je odluka o eksploataciji fosilnih goriva u Jadranu u suprotnosti sa strategijama borbe protiv klimatskih promjena te je su istaknuli važnost prekograničnog dijaloga i međunarodne konsolidacije. Dušica Radojčić u ime koalicije S.O.S. za Jadran istaknula je kako se manjak međunarodne koordinacije vezano za ovu temu vidi i iz činjenice da svaka od zemalja s izlazom na Jadransko more ima svoju strategiju bušenja Jadrana zasnovanu na logici maksimalne eksploatacije, a takva politika “ne uzima u obzir dugoročno kumulativno djelovanje svih zainteresiranih strana”, dok se “planovi zemalja donose neovisno jedne o drugima. Pozivanje na pravo na prekomjernu eksploataciju “jer i susjedi to čine”, kompetitivna politiku, uzajamno optuživanje i nametanje agresivnog javnog diskursa koji diktira politika potrebno je zamijeniti zajedničkom zaštitom Jadrana i protivljenjem opasnim projektima poput bušenja nafte”.

Prema studiji koju je izradio Norveški institut za istraživanje mora, “ribarstvo je jedan od sektora koji će u najvećoj mjeri biti pogođen posljedicama eksploatacije ugljikovodika u Jadranu i pretrpjet će smanjivanje ulova od oko 50% u područjima u blizini zona u kojima će se vršiti seizmička istraživanja podmorja air-gunovima”, naglašava Vidan. Slično vrijedi i za turističku djelatnost koja riskira velike gubitke zbog negativnog utjecaja naftnih platformi. Najveći dio profita ide i ići će privatnim kompanijama, dok će eventualne i moguće štete morati sanirati zajednica, upozorava Zelena akcija.